

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی آرایه اسلوب معادله (معادلات دو وجهی و سخ وجهی) در دیوان شاعران شروان

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی و دومین کنفرانس ملی هزاره سوم و علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مریم نجفی - دانشجوی دکترا زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد شهرکرد

حسین آقا حسینی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

از جمله عناصری که در به وجود آمدن تصاویر بدیع شعری موثر بوده است، آرایه «اسلوب معادله» است. این ویژگی اختصاص به شعر ندارد و در متون نثر فارسی از جمله کلیله و دمنه نیز نمونه هایی از آن وجود دارد. به طور کلی اسلوب معادله راهی است که شاعر یا نویسنده برای مضمونی که کلاً شعر محسوب نمی شود، با استفاده از شباهت، از طبیعت پیرامون خود، معادلی برای آن بیابد. با تأمل در اشعار شاعران سبک های مختلف ادبی، به این حقیقت پی خواهیم برد که این شیوه خاص سبک هندی نیست و در دوره های پیش از آن در بین شاعران سبک های خراسانی، آذربایجانی و عراقی هم مورد استفاده بوده است و حتی بعضی از نویسندگان نیز از آن بهره جسته اند. در عصر رواج سبک آذربایجانی، اسلوب معادله در شعر خاقانی نسبت به شاعران معاصر او بسامد بیشتری دارد و همین موضوع باعث شده عده ای ریشه ی سبک هندی را به خاقانی برسانند. این پژوهش می کوشد ضمن اشاره به تفاوت های اسلوب معادله و تمثیل، پیشینه ی این آرایه را در اشعار شاعران پیشین ادب فارسی (سبک های مختلف ادبی) بررسی نموده و در ادامه با ذکر نمونه هایی چند از اسلوب معادله در دیوان شاعر شروان، روش خاقانی را در استفاده از اسلوب معادله نشان دهد.

کلمات کلیدی:

خاقانی شروانی، اسلوب معادله، تمثیل، معادلات دو وجهی، معادلات سه وجهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/510667>

